

СУТНІСТЬ МИТА ТА ЙОГО ЗНАЧЕННЯ

Міжнародна торгівля як основна форма міжнародного руху ресурсів у сучасному глобалізованому світі поглядає у процесі обміну товарами та послугами між різними державами світу. Окремій країні характерне використання поняття “зовнішня торгівля”, при цьому вона представлена показниками обсягів та структури експорту та імпорту, а також показником зовнішньоторговельного обороту. Для стимулювання експортно-імпортних операцій та врегулювання зовнішньоторговельного балансу використовуються державами інструменти митного регулювання.

Єдиний митний тариф встановлюється державою для стягнення мита з тих товарів що проходять митну територію України. Головний закон обкладання товарів митом на території України – це Закон «Про митний тариф України», а також міжнародні договори у яких розглядаються окремі випадки встановлення мита.

Ставки тарифу є єдиними для суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та не залежать від форм власності, території розташування або організації господарської діяльності крім випадків, що передбачені законами України. Митом обкладаються тільки ті товари що перетинають митний кордон.

Для України характерними є тільки наступні види мит:

- адвалерне, нараховується у відсотках до митної вартості тих товарів та предметів, які піддаються обкладанню митом;

- специфічне, що нараховується тільки у встановлено грошовому вимірі на одиницю товарів, які піддаються обкладанню митом. Даний вид мита є не зовсім зручним оскільки встановлюється чітка сума мита, а багато товарів є диференційованими.

- комбіноване, що поєднує адвалерне та специфічне види митного обкладення.

Нарахування вивізного мита відбувається тільки у випадку, якщо предмет перетнув митний кордон, тому усі, хто провозить товар через кордон обов'язково його сплачують, крім тих випадків, що передбачені законом (зауважимо, що такими випадками є звільнення від обкладення митом окремих категорій товарів, що характеризує стимулюючу функцію мита).

Транзитне мито стягується з товарів іноземного виробництва, які перетинають митний кордон України. Транзитне мито є украї не бажаним оскільки зважає підтриманню та функціонуванню міжнародних зв'язків. Дане мито існує для того, щоб покрити витрати контролю транзиту іноземних вантажів. Вкрай рідко застосування транзитного мита спричинене тим, що всі країни зацікавленні у збільшенні транзиту через свою територію.

Ввізне мито, існує для того щоб обкладати ним ті товари, що ввезені на митну територію України. Щоб захистити українських виробників вводяться наступні види мит: спеціальне мито, антидемпінгове мито та компенсаційне мито.

Спеціальне захищає вітчизняного виробника від ввезення іноземних товарів в обсягах, що можуть зашкодити, або вводиться як відповідь на дискримінаційні дії з боку інших держав. Антидемпінгове мито встановлюється при ввезені іноземних товарів за ціною значно нижчою за вітчизняну. Компенсаційне накладається на ті товари що вивозяться з території України для виробництва, експорту, продажу, переробки, виробництва на які надавалася субсидія. Усі перераховані види мит мають місце бути, але їхня ставка не повинна бути занадто висока щоб не завдати шкоди міжнародним зв'язкам. Також варто зазначити що мито надходить до державного бюджету України.

До функцій мита належать захисна та стимулююча. Захисна проявляється у тому щоб іноземний товар не завдав великої конкуренції національному. Проте для деяких країн, які є дуже обмеженими у власних ресурсах, важливішою є функція стимулювання тобто заохочення до експорту.

Для того щоб сплатити мито потрібно, щоб відбулася операція, у якій іноземна валюта буде перерахована у валюту, яка діє на території України, та за курсом Національного банку України, що використовується при зовнішньоекономічних розрахунках, та за умови що встановлений курс буде діяти на момент подання митної декларації.

Підводячи підсумки, можна зробити висновок, що введення митного тарифу впливає на переважну більшість секторів країни, таких, як виробництво, споживання та добробут її в цілому. Якщо Україна закладає завищену ставку мита на імпортні товари з урахуванням того що статки значної кількості населення є нижчими середнього рівня, то обсяг загального попиту на них буде скорочуватися. Держава може зіткнутися з проблемою значно дешевшого імпортного товару, який буде вагомим конкурентом у співставленні з національним продуктом.